

Примітки до річної фінансової звітності за 2017 рік

1. Інформація про Товариство.

Повне найменування підприємства ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ДАН"

Скорочене найменування підприємства ТОВ "КУА ДАН"

Організаційно-правова форма підприємства Товариство з обмеженою відповідальністю

Код ЄДРПОУ 32788801

Юридична адреса підприємства 01054 м.Київ, ВУЛ.О. Гончара ,73

Дата і номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб і ФОП 11.02.2004 № 1 266 120 0000 000994

Розмір зареєстрованого статутного капіталу, тис. грн. 40 000

Розмір сплаченого статутного капіталу, тис. грн. 40 000

Органи управління - Загальні збори учасників

Вид діяльності по КВЕД-201066.30 Управління фондами

66.12 Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах

66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення

Можливі користувачі фінансової звітності засновники, банки, податкові, статистичні і інші уповноважені державні органи і інші суб'єкти, передбачені чинним законодавством

Форми ведення бухгалтерського обліку Журнально-ордерна

Середня кількість працівників Товариства протягом звітного періоду 5

Генеральний Директор Бондарев В.В.

Головний бухгалтер Долман О.Л.

2. Облікова політика.

2.1. Основи облікової політики та складання звітності.

Облікова політика Товариства встановлює порядок організації та ведення бухгалтерського обліку, визначає принципи, методи і процедури, що використовуються Товариством для складання та подання фінансової звітності.

Облікова політика Товариства – документ, головною метою якого є загальна регламентація застосованих на практиці прийомів та методів бухгалтерського обліку, технологій обробки облікової інформації та документообігу.

Облікова політика Товариства будується у відповідності з чинним законодавством України, а саме: Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», нормативними актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Планом рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій України, основними принципами міжнародних стандартів фінансової звітності, внутрішніми нормативними документами Товариства, що визначають порядок здійснення бухгалтерських операцій.

Обрана Товариством облікова політика:

забезпечує повноту та достовірність відображення операцій в обліку;

визначає систему ведення бухгалтерського обліку;

закріплює правила та процедури, прийняті керівництвом для ведення фінансового, управлінського та податкового обліку;

відображає особливості організації та ведення бухгалтерського обліку;

направлена на повне задоволення потреб управління Товариством;

сприяє виконанню повного обсягу фінансово - господарських операцій;

забезпечує встановлення контролю здійснення цих операцій;

встановлює правила документообігу;

затверджує ведення системи рахунків і реєстрів бухгалтерського обліку;

визначає технологію обробки облікової інформації.

Національною валютою України є гривня. Отже, функціональною валютою і валютою подання фінансової звітності є гривня, округлена до тисяч.

Фінансова звітність підготовлена на основі принципу історичної вартості, за винятком фінансових активів за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку – збитку (власного капіталу), які відображаються за справедливою вартістю.

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва формування певних суджень, оцінок та припущень, які впливають на застосування принципів облікової політики, а також на суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, відображені у звітності. Фактичні результати можуть відрізнятися від цих оцінок.

Облікова політика містить правила ведення бухгалтерського обліку, дотримання яких є обов'язковими. За цим документом затверджується методологія відображення окремих бухгалтерських операцій та особливості організації бухгалтерського обліку.

Товариство постійно керується одними й тими ж правилами бухгалтерського обліку, крім випадків істотних змін в діяльності або в правовій базі. Методи обліку та оцінки статей балансу, як правило, використовуються постійно.

Облікова політика Товариства базується на основних принципах бухгалтерського обліку та дотримується таких основних критеріїв як:

наступність, тобто залишки на бухгалтерських рахунках на початок поточного звітного періоду повинні відповідати залишкам на кінець попереднього періоду;

повнота відображення в бухгалтерському обліку всіх фактів господарської діяльності; усі господарські операції підлягають реєстрації на рахунках бухгалтерського обліку без будь-яких винятків. Фінансова звітність має містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки операцій Товариства, яка може впливати на рішення, що приймаються згідно з нею;

обачність, застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, відповідно до яких активи та/або дохід не завищуватимуться, а зобов'язання та/або витрати – не занижуватимуться;

пріоритет змісту над формою, тобто відображення в бухгалтерському обліку та розкриття у звітності фактів господарської діяльності виходячи не тільки з правової норми, але і з економічного змісту фактів та умов господарювання;

несуперечність, тобто тотожність даних аналітичного обліку оборотам та залишкам за рахунками синтетичного обліку на перше число кожного місяця, а також показників бухгалтерської звітності даним синтетичного та аналітичного обліку;

раціональність, тобто раціональне та економічне ведення бухгалтерського обліку, виходячи з умов господарської діяльності Товариства;

відкритість, тобто фінансові звіти побудовані детально і чітко, максимально зрозумілі для користувачів, достовірно відображають операції Товариства, уникають двозначності в відображенні позиції Товариства. Необхідні пояснення дано в додатках та пояснювальних записках до звітів;

суттєвість – у фінансових звітах знаходить відображення вся істотна інформація, корисна для прийняття рішень керівництвом, інвесторами, та іншими користувачами звітності;

своєчасність відображення фактів господарської діяльності в бухгалтерському обліку;

автономність, тобто активи та зобов'язання Товариства повинні бути відокремлені від активів та зобов'язань власників цього Товариства або інших підприємств;

безперервність, тобто оцінка активів Товариства здійснюється, виходячи з припущення, що господарська діяльність продовжуватиметься в неосяжному майбутньому;

нарахування та відповідність доходів та витрат для визначення фінансового результату звітного періоду потрібно порівняти доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. Доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів. Доходи - це збільшення економічних вигод протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення капіталу, за винятком його збільшення, пов'язаного з внесками акціонерів. Витрати - це зменшення економічних вигод протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або виникнення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу і не є розподіленням між акціонерами. Власний капітал - це залишкова частина в активах Товариства після вирахування всіх зобов'язань;

послідовність - постійне (із року в рік) застосування Товариством обраної облікової політики;

історична (фактична) собівартість, тобто активи та зобов'язання обліковуються, як правило, за вартістю їх придбання чи виникнення. Активи та зобов'язання в іноземній валюті, за винятком немонетарних статей, мають переоцінюватись у разі зміни офіційного валютного курсу на звітну дату.

Облікова політика в Товаристві застосовується до подій та операцій з часу їх виникнення.

Актив враховується в балансі, коли є ймовірність надходження майбутніх економічних вигод для Товариства і актив має собівартість або вартість, яка може бути достовірно обчислена.

Зобов'язання – це теперішня заборгованість Товариства, що виникає внаслідок минулих подій, від погашення якої очікується вибуття ресурсів.

У фінансових звітах Товариство використовує такі методи оцінки, як історична (первісна) вартість, ринкова вартість, справедлива вартість, балансова вартість.

Первісна вартість передбачає відображення в обліку активів за сумою фактичних витрат на їх придбання на дату їх придбання, а зобов'язань – на суму мобілізованих коштів в обмін на зобов'язання. За первісною вартістю Товариство обліковує основні засоби та нематеріальні

активи та фінансові інструменти {дебіторська заборгованість, цінні папери, вкладення (інвестиції) в асоційовані компанії, дочірні підприємства}.

Ринкова вартість – сума, яку можна отримати від продажу активу на активному ринку. При відображенні в обліку активів та зобов'язань за ринковою вартістю активи визнаються за тією сумою коштів, яку необхідно було б сплатити для придбання таких самих активів на поточний момент. При відображенні в обліку зобов'язань вони визнаються за тією сумою коштів, яка вимагалася для проведення розрахунку у поточний момент. Приведення вартості активів у відповідність із ринковою здійснюється шляхом їх переоцінки.

Справедлива вартість – сума, за якою може бути здійснений обмін активу, або оплата зобов'язання в результаті операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами. За справедливою вартістю Товариство визначає безоплатно отримані активи, а також активи, отримані в результаті обміну на неподібний об'єкт.

Балансова вартість – сума, за якою актив обліковується у балансі після вирахування будь-якої накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення його корисності.

2.2. Основні засоби.

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що утримуються Товариством для використання у виробництві, постачанні товарів, наданні послуг, для надання в оренду або для адміністративних цілей та використовуються, за очікуванням, протягом більше одного періоду. До основних засобів відносяться предмети, строк корисного використання яких перевищує один рік і вартість яких за одиницю або комплект становить 2,5 тис. грн. і більше. Активи, вартість яких складає менш ніж 2,5 тис. грн. списуються на витрати в період їх придбання.

Придбані основні засоби оцінюються за первісною вартістю, яка визначається як фактична собівартість у сумі грошових коштів справедливої вартості інших активів, сплачених (переданих), витрачених на придбання (створення) основних засобів. Зміна первісної вартості допускається лише у випадках поліпшення - добудови, дообладнання, реконструкції (з відображенням витрат за відповідними рахунками капітальних інвестицій), часткової ліквідації об'єкта або його переоцінки.

Завершені витрати для поліпшення об'єкта основних засобів – на добудову, реконструкцію, модернізацію основних засобів відносяться на збільшення їх вартості.

Вартість робіт, здійснених для підтримання об'єкту в придатному для використання стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх вигод від його використання, та витрати з технічного обслуговування, не впливають на балансову вартість об'єкту та відносяться на витрати.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Нарахування амортизації в здійснюється по кожному об'єкту прямолінійним методом протягом строку корисного використання об'єкта, який визначається при введенні його в експлуатацію (оприбуткуванні на баланс). Нарахування амортизації починається з моменту, коли об'єкт основного засобу стає придатним для використання. Амортизаційні відрахування провадяться до досягнення залишкової вартості активу нульового значення. Нарахування амортизації припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

При реалізації основних засобів визначається різниця між ціною реалізації та їх балансовою вартістю. У разі перевищення балансової вартості об'єкта над виручкою від реалізації або навпаки результат визначається витратами або доходами.

2.3. Інвестиційна нерухомість.

Необоротні активи класифікуються як інвестиційна нерухомість, якщо вони є нерухомістю (землею,будівлею чи частиною будівлі або їх поєднанням), яка утримується Товариством в якості власника або лізингодержувача за договором про фінансовий лізинг (оренду) з метою отримання лізингових (орендних) платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей.

Одиницею обліку інвестиційної нерухомості є земля чи будівля або частина будівлі, або земля і будівля, що перебувають у розпорядженні Товариства з метою отримання орендних платежів, доходів від зростання капіталу або того чи іншого, але не для надання послуг або адміністративних цілей.

Один і той самий об'єкт нерухомості може бути розділений на конструктивно відокремлені частини, що використовуються з різною метою: одна частина - для отримання доходу від орендної плати або збільшення капіталу, інша-для використання в процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей.

У бухгалтерському обліку такі частини об'єкта нерухомості відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо. Якщо ці частини не можуть бути придбані окремо, такий об'єкт визнається інвестиційною нерухомістю за умов, що лише незначна його частина утримується для використання в процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей.

Під час первісного визнання інвестиційної нерухомості Товариство оцінює її за собівартістю. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає вартість її придбання та витрати, що безпосередньо пов'язані з нею.

Оцінка інвестиційної нерухомості після первісного визнання здійснюється по собівартості. Амортизація об'єктів інвестиційної нерухомості здійснюється за методом прямолінійного списання.

Витрати на поточне обслуговування, ремонт та утримання об'єкта інвестиційної нерухомості визнаються витратами під час їх здійснення.

Товариство припиняє обліковувати в балансі об'єкт інвестиційної нерухомості під час його вибуття внаслідок продажу чи передавання у фінансовий лізинг (оренду) або якщо більше не очікується отримання будь-яких економічних вигід від його використання.

Фінансовий результат від вибуття (ліквідації) об'єкта інвестиційної нерухомості розраховується як різниця між надходженнями коштів від вибуття (ліквідації) об'єкта та його балансовою вартістю і визнається у звітному періоді, у якому відбулося таке вибуття (ліквідація).

Станом на звітну дату у власності Товариства не має об'єктів інвестиційної нерухомості.

2.4. Нематеріальні активи.

Нематеріальні активи – це активи, які не мають матеріальної форми, забезпечують певні права та утримуються Товариством з метою використання протягом періоду більше одного року в процесі своєї діяльності.

Об'єкт нематеріальний актив (придбаний або отриманий) визнається активом, якщо є імовірність одержання майбутніх економічних вигід, пов'язаних з його використанням, та його вартість може бути достовірно визначена.

Первісна вартість придбаного нематеріального активу складається з вартості придбання (з вирахуванням торговельних знижок), мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, придатного для використання за призначенням.

Придбані нематеріальні активи зараховуються на баланс за первісною вартістю, яка включає всі витрати по їх придбання, доставці, установці та введенню в експлуатацію.

Строк використання нематеріальних активів визначається Товариством самостійно, виходячи з досвіду роботи з подібними активами, сучасних тенденцій в галузі техніки і програмних продуктів, сучасного стану нематеріальних активів, експлуатаційних характеристик (строк експлуатації не може перевищувати 10 років).

Амортизація нематеріальних активів здійснюється щомісячно за прямолінійним методом протягом строку корисного використання об'єкта. При цьому ліквідаційна вартість нематеріальних активів вважається нульовою.

Вартість створених Товариством торговельних марок (товарних знаків) не є активом та списуються на витрати періоду.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації не підлягають амортизації.

2.5. Запаси.

Запаси визнавати активом, якщо існує імовірність того, що Товариство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням, та їх вартість може бути достовірно визначена.

Придбані (отримані) запаси на баланс Товариства зараховуються за первісною вартістю, виготовлені власними силами запаси відображаються в балансі за виробничою собівартістю.

Придбані або виготовлені запаси зараховуються на баланс Товариства за первісною вартістю.

Первісною вартістю запасів, придбаних за плату, вважається собівартість запасів, що складається з фактичних витрат. Транспортно-заготівельні витрати, пов'язані з придбанням запасів (якщо їх можна ідентифікувати), безпосередньо включаються в собівартість запасів і враховуються разом з ціною придбання.

Одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування або однорідна група (вид). Застосовується постійна система оцінки запасів. Рішення щодо визнання запасів, які не принесуть в майбутньому економічної вигоди (неліквідних), та списання їх в бухгалтерському обліку приймається постійно діючою інвентаризаційною комісією по Товариству.

Для оцінки запасів при їх вибутті застосовується метод середньозваженою вартості. Запаси на дату балансу відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за найменшою з двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

2.6. Первісне визнання фінансових інструментів.

Фінансові інструменти в бухгалтерському обліку Товариства поділяються на фінансові активи, фінансові зобов'язання, інструменти власного капіталу і похідні фінансові інструменти.

Товариство визначає належну класифікацію інструментів при їх початковому визнанні.

Фінансові активи і зобов'язання визнаються у балансі тоді, коли Товариство стає стороною договору про придбання фінансового інструмента. Усі стандартні придбання фінансових активів обліковуються на дату розрахунків.

Початкова оцінка фінансового активу чи зобов'язання здійснюється за справедливою вартістю плюс, якщо це фінансовий актив чи зобов'язання, яке не класифікується як фінансовий

інструмент за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, затрати на здійснення операцій, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Після початкового визнання фінансові активи, включаючи похідні інструменти, що є активами, оцінюються за справедливою вартістю без будь-якого вирахування витрат на здійснення операцій, які можуть бути понесені при продажу чи іншому вибутті фінансового активу.

Якщо оцінка вартості, основана на наявних ринкових даних, вказує на прибуток або збиток від переоцінки до справедливої вартості при початковому визнанні активу чи зобов'язання, прибуток або збиток негайно визнається у звіті про прибутки та збитки.

Якщо початковий прибуток чи збиток не ґрунтується повністю на наявних ринкових даних, він є відстроченим і визнається протягом строку активу чи зобов'язання належним чином, або коли ціни стають відомими, або при вибутті активу чи зобов'язання.

Фінансові активи або фінансові зобов'язання, які виникли за ставками, що відрізняються від ринкових, переоцінюються на момент виникнення до справедливої вартості, яка являє собою майбутні виплати процентів та погашення основної суми заборгованості, дискontовані за ринковими процентними ставками по аналогічних інструментах. Різниця між справедливою вартістю та номінальною вартістю на момент виникнення відображається у звіті про прибутки та збитки як прибутки чи збитки від виникнення фінансових інструментів за ставками, що відрізняються від ринкових.

Справедлива вартість фінансових інструментів ґрунтується на ціні їх котирування на ринку на дату балансу без будь-яких вирахувань витрат на здійснення операцій. У разі відсутності ціни котирування справедлива вартість інструмента оцінюється з використанням моделей ціноутворення або методів дискontованих грошових потоків.

При застосуванні методів дискontованих грошових потоків очікувані в майбутньому грошові потоки базуються на найбільш точних оцінках керівництва. При цьому використовується ставка дискontу, яка дорівнює ринковій ставці на дату балансу по інструменту, що має подібні умови та характеристики. При використанні моделей ціноутворення дані про фінансовий інструмент, що вводяться до моделі, базуються на ринкових оцінках на дату балансу.

Справедлива вартість похідних інструментів, якими не торгують на біржі, оцінюється за сумою, яку Товариство отримало б чи виплатило б для припинення дії контракту на дату балансу, з урахуванням поточних ринкових умов та платоспроможності контрагентів.

Прибуток або збиток в результаті зміни справедливої вартості фінансового активу або зобов'язання визнається таким чином:

прибуток або збиток від фінансового інструмента, класифікованого як фінансовий інструмент за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, визнається у звіті про прибутки та збитки;

прибуток або збиток від фінансового активу, наявного для продажу, визнається безпосередньо у власному капіталу, у звіті про зміни у власному капіталі (за винятком збитків від зменшення корисності та прибутків і збитків від курсових різниць) до моменту припинення визнання активу, коли кумулятивний прибуток або збиток, який був визнаний раніше у власному капіталі, визнається у звіті про прибутки та збитки.

Відсотки по фінансовому активу, наявному для продажу, визнаються у звіті про прибутки та збитки по мірі їх отримання і розраховуються із застосуванням методу ефективної процентної ставки.

Прибуток чи збиток від фінансових активів та зобов'язань, відображених за амортизованою вартістю, визнається у звіті про прибутки та збитки, коли відбувається припинення визнання фінансового активу чи зобов'язання або зменшується його корисність, а також протягом процесу амортизації.

Товариство припиняє визнання фінансового активу тоді, коли вийшов строк дії права на отримання грошових коштів від активу або коли Товариство передало права на отримання грошових коштів по фінансовому активу згідно з контрактом в операції, за якою передаються практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням. Будь-які відсотки за фінансовими активами, які були передані, виникли або утримуються Товариством, визнаються як окремий актив або зобов'язання. Товариство припиняє визнання фінансового зобов'язання тоді, коли зазначене у договорі зобов'язання було виконано, анульовано або строк його дії закінчився.

Фінансові активи та зобов'язання взаємозараховуються, і чиста сума відображається у балансі у разі існування юридично забезпеченого права на взаємозарахування визнаних сум і наміру провести розрахунок шляхом взаємозарахування або реалізувати актив і одночасно погасити зобов'язання.

2.7. Справедлива вартість фінансових інструментів.

Фінансовий інструмент - контракт, який одночасно приводить до виникнення (збільшення) фінансового активу в одного суб'єкта підприємницької діяльності і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншого.

До фінансових активів належать:

грошові кошти та їх еквіваленти;
 дебіторська заборгованість;
 цінні папери, які утримуються до погашення;
 цінні папери, призначені для продажу;
 інші фінансові активи.

До фінансових зобов'язань включаються:
 фінансові зобов'язання, призначені для продажу;
 фінансові гарантії;
 інші.

Справедлива вартість – сума, за якою може бути здійснений обмін активу або оплата зобов'язання в результаті операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

Справедлива вартість фінансового інструменту під час первісного визнання як правило дорівнює фактичній ціні операції.

Витрати на операції з придбання боргових цінних паперів на продаж відображаються на дату їх придбання.

На кожну наступну після визнання дату балансу всі цінні папери, що придбані, визначаються за справедливою вартістю.

За справедливую вартість цінного папера на продаж береться вартість, що визначена за його котирувальною ціною покупця за даними оприлюднених котирувань цінних паперів на фондових біржах за станом на час закриття останнього біржового дня звітного місяця. У разі відсутності таких котирувань на зазначену дату справедлива вартість цінного папера визначається за його останнім біржовим курсом, що визначений за результатами біржових торгів, які відбулися протягом останніх 5 робочих днів звітного місяця.

Справедлива вартість цінних паперів, що перебувають в обігу на організаційно оформлених ринках, визначається за їх ринковою вартістю.

Цінні папери, що обліковуються за справедливою вартістю, підлягають переоцінці. На дату балансу результат переоцінки (дооцінка або уцінка) відображається в бухгалтерському обліку на суму різниці між справедливою вартістю і його балансовою вартістю.

Зміна справедливої вартості цінних паперів відображаються в бухгалтерському обліку за рахунками доходів або витрат та капіталу (для цінних паперів на продаж).

Якщо справедливую вартість нового фінансового активу або нового фінансового зобов'язання достовірно визначити не можна, то Товариство визнає первісну вартість нового фінансового активу нульовою, а фінансовий результат визначається як різниця між виручкою і балансовою вартістю списаного фінансового активу, а первісна вартість нового фінансового зобов'язання буде визначатися в розмірі суми перевищення виручки над балансовою вартістю списаного активу.

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності

	операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.		визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

2.8. Фінансові активи Товариства на продаж.

У складі фінансових активів на продаж обліковуються акції, інші цінні папери з нефіксованим прибутком та боргові цінні папери, а саме:

боргові цінні папери з фіксованою датою погашення, які Товариство не має наміру і/або змоги тримати до дати їх погашення або за наявності певних обмежень щодо обліку цінних паперів у портфелі до погашення;

цінні папери, які Товариство готове продати у зв'язку із зміною ринкових відсоткових ставок, його потребами, пов'язаними з ліквідністю, а також наявністю альтернативних інвестицій;

акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, за якими неможливо достовірно визначити справедливу вартість;

фінансові інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що придбані та/або утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців;

інші цінні папери, придбані з метою утримання їх на продаж.

На дату балансу фінансові активи на продаж відображаються:

за справедливою вартістю;

за собівартістю з урахуванням часткового списання внаслідок зменшення корисності - акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, справедливу вартість яких достовірно визначити неможливо;

за найменшою з двох величин: балансовою вартістю та справедливою вартістю за вирахуванням витрат на операції, пов'язаних з продажем, - інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що переведені в портфель на продаж та утримуються для продажу протягом 12 місяців;

за найменшою з двох величин: вартістю придбання (собівартістю) та справедливою вартістю за вирахуванням витрат на операції, пов'язаних з продажем, - інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що придбані та утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців.

Фінансові активи на продаж на дату балансу підлягають перегляду на зменшення корисності, крім акцій бірж і депозитаріїв.

Зменшення корисності цінних паперів визнається у разі втрати економічної вигоди в сумі перевищення балансової вартості цінних паперів на суму очікуваного відшкодування.

Зменшення суми очікуваного відшкодування цінного папера може бути спричинене погіршенням фінансового стану емітента цінних паперів та/або зміною ринкової ставки дохідності.

Фінансові активи на продаж, що обліковуються за справедливою вартістю, підлягають переоцінці з обов'язковим відображенням на дату балансу на рахунках капіталу Товариства.

Справедлива вартість цінних паперів визначається виходячи з їх котирування на ринку, ринкової ціни подібного фінансового інструмента, аналізу дисконтованих грошових потоків, аналізу укладених угод на позабіржовому ринку тощо.

Дисконт (премія) амортизується із використанням методу ефективної ставки відсотка.

Процентні доходи за купонними цінними паперами нараховуються щомісячно залежно від умов випуску цінних паперів.

2.9. Похідні фінансові інструменти.

Похідні фінансові інструменти первісно оцінюються та відображаються в бухгалтерському обліку за справедливою вартістю. Витрати на операції визнаються за рахунками витрат під час їх первісного визнання. Витрати на операції не включають дисконт або премію за форвардними контрактами.

Вимоги та зобов'язання за похідними фінансовими інструментами на дату операції обліковуються за позабалансовими рахунками за курсом (ціною), зафіксованим у контракті, вимоги дорівнюють зобов'язанням.

На кожен наступний після первісного визнання дату балансу похідні фінансові інструменти оцінюються за справедливою вартістю без будь-яких витрат на операції.

Переоцінка форвардних контрактів до їх справедливої вартості відображається на балансових рахунках з визнанням активу або зобов'язання за форвардним контрактом залежно від результату такої переоцінки.

2.10. Доходи та витрати.

Основними принципами бухгалтерського обліку доходів та витрат Товариства визначено нарахування, відповідність та обачність.

Доходи та витрати Товариства, підлягають нарахуванню, крім випадків, коли дата нарахування та дата сплати співпадають та якщо доходи (витрати) отримані (сплачені) на дату балансу, тоді доходи і витрати можуть відображатись без їх нарахування із застосуванням внутрішнього контролю за нарахованими та отриманими доходами.

Основною вимогою до фінансової звітності Товариства щодо доходів і витрат є відповідність отриманих (визнаних) доходів сплаченим (визнаним) витратам, які здійснюються з метою отримання таких доходів.

Розрахунковим періодом для застосування принципу відповідності є календарний місяць, тобто відповідність витрат, що здійснені Товариством, заробленим доходам оцінюється за результатами діяльності за місяць.

Доходи і витрати Товариства нараховуються та відображаються у бухгалтерському обліку не рідше одного разу на місяць, за кожною операцією (договором) окремо, незалежно від періодичності нарахувань (розрахунків), яка вказана в договорі з контрагентом.

Умови нарахування та сплати доходів і витрат (дата нарахування, термін сплати за обумовлений період, метод визначення умовної кількості днів, період розрахунку тощо), а також неустойки в разі порушення боржником зобов'язання визначаються договором між Товариством і покупцем (замовником, контрагентом) згідно з вимогами чинного законодавства України.

Доходи (витрати), що сплачуються за результатами місяця нараховуються в останній робочий день місяця. Доходи (витрати) за роботами, послугами, що надаються поетапно, нараховуються після завершення кожного етапу операції протягом дії угоди про надання (отримання) робіт, послуг. Доходи (витрати) за послугами з обов'язковим результатом нараховуються за фактом надання (отримання) послуг або за фактом досягнення передбаченого договором результату.

Нарахування доходів у бухгалтерському обліку припиняється у випадках, передбачених законодавством України. Визнані Товариством доходи та витрати групуються за їх характером за відповідними статтями у фінансовій звітності.

2.11. Іноземна валюта

Операції в іноземній валюті відображаються за офіційним курсом гривні до іноземних валют на дату їх здійснення.

Монетарні активи та зобов'язання в іноземній валюті відображаються за офіційним (обліковим) курсом гривні до іноземних валют на дату складання балансу. Немонетарні статті балансу відображаються у гривні за офіційним курсом на дату їх виникнення.

Доходи і витрати в іноземній валюті включаються до звіту про фінансові результати у національній валюті за офіційними курсами гривні до іноземних валют на дату їх визнання.

Результати переоцінки монетарних активів та зобов'язань в іноземній валюті та банківських металах у зв'язку зі зміною офіційного курсу гривні до іноземних валют включаються у звіт про фінансові результати.

Основний валютний ризик для Товариства, пов'язаний з наданими ним товарами, роботами, послугами в іноземній валюті, при оплаті замовниками (покупцями) після надання цих товарів, робіт, послуг.

Товариство дотримується принципів виваженості та обережності при провадженні політики управління валютним ризиком. В балансі Товариства активи і пасиви збалансовані по термінам і датам розрахунків.

Політика щодо мінімізації валютного ризику, тобто ризику збитків унаслідок коливань курсів іноземних валют здійснюється шляхом оперативного аналізу структури та динаміки валютної позиції і операцій, які впливають на розмір відкритих валютних позицій, прогнозування змін валютних курсів, аналізу чутливості очікуваного доходу від переоцінки активів та пасивів відповідно до змін валютного курсу.

У звітному році операції в іноземній валюті Товариством не проводились, поточних рахунків в іноземній валюті Товариство не має.

3. Основні засоби.

Первісна вартість основних засобів на 01.01.2017 р., тис. грн.	262
Нарахований знос на 01.01.2017 р., тис. грн.	(249)
Балансова вартість основних засобів на 01.01.2017 р., тис. грн.	13
Нарахований знос за 2017 рік, тис. грн.	(7)

Первісна вартість основних засобів на 31.12.2017 р. , тис. грн.	262
Нарахований знос на 31.12.2017 р. , тис. грн.	(256)
Балансова вартість основних засобів на 31.12.2017 р. , тис. грн.	6

Щодо усіх груп та видів основних засобів Товариство дотримується єдиної політики визначення балансової вартості та методів нарахування амортизації.

Основні засоби оприбутковуються на баланс за собівартістю придбання, що включає витрати на транспортування, монтаж, приведення до стану, необхідного до експлуатації та інші безпосередньо пов'язані витрати. Товариство не визнає в балансовій вартості об'єктів основних засобів витрати на технічне обслуговування та поточні ремонти. Такі витрати визнаються витратами поточного періоду й розподіляються на собівартість продукції.

Первісна оцінка та облік основних засобів відповідає вимогам МСБО 16 «Основні засоби». Оцінку справедливої вартості основних засобів на дату переходу на МСФЗ Товариство не здійснювало, оскільки Товариством використовується модель собівартості, згідно МСБО 16 «Основні засоби».

Для нарахування амортизації Товариство застосовує прямолінійний метод нарахування амортизації основних засобів, відповідно до МСБО 16. Ліквідаційна вартість основних засобів прирівнюється до нуля. Балансова вартість по видам основних засобів визначена як різниця між їх первісною вартістю та нарахованою амортизацією.

Товариство не має основних засобів, стосовно яких є передбачені законодавством обмеження щодо володіння, користування та розпорядження.

Товариство не має оформлених у заставу основних засобів.

Станом на кінець звітного періоду Товариство немає основних засобів, утримуваних на продаж.

Товариство не має створених основних засобів.

4. Грошові кошти та їх еквіваленти.

	31.12.2017 р.	01.01.2017 р.
Поточні рахунки в банках, тис. грн.	5	12

Грошові кошти Товариства зберігаються на поточних банківських рахунках. Облік грошових коштів і розрахунків готівковими грошовими коштами здійснюється Товариством згідно чинного законодавства стосовно ведення касових операцій.

Станом на кінець звітного періоду нарахованих та не отриманих процентних доходів немає.

5. Поточна дебіторська заборгованість.

	31.12.2017 р.	01.01.2017 р.
Торгова дебіторська заборгованість	161	8 649
Інша поточна дебіторська заборгованість, у т.ч.	8 114	57
-поточна дебіторська заборгованість за договором відступлення права вимоги	8 060	-
-заборгованість з іншими дебіторами	54	57
Разом поточна дебіторська заборгованість	8 275	8 706

Аналіз заборгованості за строками непогашення

	31.12.2017 р.	01.01.2017 р.
Не прострочена	8 238	8 661
До 30 днів	-	-
30-60 днів	-	-
60-90 днів	-	-
90-120 днів	-	-
Більше 120 днів	37	45
Всього	8 275	8 706

Сума простроченої, але не знеціненої дебіторської заборгованості станом на 31.12.2017 р. склала 37 тис. грн. Резерв сумнівних боргів не нараховувався.

6. Статутний капітал, резервний капітал та інші фонди, нерозподілений прибуток.

	31.12.2017 р.	01.01.2017 р.
Статутний капітал	40 000	40 000
Резервний капітал	76	76
Непокритий збиток	(32 015)	(31 987)
Разом, власний капітал	8 061	8 089

Станом на кінець звітного періоду статутний капітал сплачений повністю, у відповідні терміни.

Сума непокритого збитку станом на кінець звітного періоду складає 32015 тис. грн.

Рішення щодо виплати дивідендів протягом звітного періоду не приймалося.

7. Довгострокова та поточна кредиторська заборгованість та інші зобов'язання

	31.12.2017 р.	01.01.2017 р.
Поточні зобов'язання, у т.ч.	225	642
- Поточні зобов'язання за придбання цінні папери	198	621
- Поточні зобов'язання за розрахунками з бюджетом	1	-
- Поточні зобов'язання за розрахунками зі страхування	2	1
- Поточні зобов'язання за розрахунками з оплати праці	9	4
- Інші поточні зобов'язання загально господарського характеру	15	16

Зобов'язаннями визнається заборгованість Товариства іншим юридичним або фізичним особам, що виникла внаслідок минулих господарських операцій, погашення якої у майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів Товариства та його економічних вигід.

8. Доходи Товариства.

	2017 рік	2016 рік
Чистий дохід від основної діяльності (діяльність з управління активами)	580	382
Інші операційні доходи	-	1
Інші доходи	-	8810

Дохід визнається під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу, за умови що оцінка доходу може бути достовірно визначена. Фінансовим результатом від звичайної діяльності є чистий збиток в розмірі 28 тис. грн.

Реструктуризація діяльності Товариства не відбувалась.

Доходи (витрати) від припинених видів діяльності відсутні.

Дивіденди не нараховувались. Інші виплати акціонерам не здійснювались.

9. Операційні витрати та інші витрати Товариства.

	2017 рік	2016 рік
Адміністративні витрати	608	427
Інші операційні витрати	-	7
Інші витрати	-	28 450

Витрати враховуються Товариством за методом нарахування.

10. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт грошових коштів за звітний період складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності. Невідповідність залишку коштів на початок року за «Звітом про рух грошових коштів» з залишком грошових коштів за «Звітом про фінансовий стан» в розмірі 1 тис. грн. виникла у зв'язку з похибками округлення.

Операційна діяльність призвела до зменшення на 114 тис. грн.

Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності складає 107 тис. грн. прибутку.

Рух коштів від фінансової діяльності не відбувся.

Результатом чистого руху коштів від діяльності Товариства за звітний період є зменшення грошових коштів в розмірі 7 тис. грн.

12. Пов'язані особи та винагорода основному управлінському персоналу.

Операції з пов'язаними особами.

Винагорода, що виплачується вищому керівництву Товариства, та включає в себе виплати, визначені умовами трудових договорів у зв'язку з виконанням ними своїх посадових обов'язків, протягом звітного періоду склала 174 тис. грн.

13. Події після дати балансу

Події після дати балансу, які могли б вплинути на фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів Товариства, та які відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності Товариство повинні було розкрити, не відбувались.

Генеральний Директор

Бондарев В.В.

Головний бухгалтер Доломан О.Л.

